

løb, som der normalt skulde være. Heller ikke vi her hjemme har holdt os udenfor. Jeg skal ikke sige, at vi *kunde* have holdt os udenfor den Bevægelse, men om vi har strittet saa stærkt imod som andre, er en anden Sag, vi har i alt Fald ikke strittet saa stærkt imod som Sverige i den senere Tid. Vi er altsaa kommet med i Bevægelsen, og hvis man vil undersøge den danske Seddelmængde, vil man finde, at den i Øjeblikket er 3—3½ Gang saa stor, som den normalt skulde være. Lad os regne med, at vi før Krigen — det var noget forskelligt, efter som det var Terminstider eller ikke — var oppe paa at have mellem 120 og 150 Mill. Kr. Seddelpenge i Cirkulation; men nu er vi oppe paa en 500 Millioner. Det vil sige, vi er altsaa ogsaa her i Landet faldet for Fristelsen, maaske har vi til Dels været nødtvungne til at udstede for mange Sedler. Naar nu Arbejdet, som jeg før sagde, begynder at komme i Gang igen — for det maa jo komme i Gang —, og naar Folk faar lært at spænde Bukserremmen ind, hvad man jo ikke ynder at høre Tale om nu, saa er det klart, at saa vil der atter blive Overflødighed af Sedler, og denne Overflod vil glide ud af Omsætningen. Jeg skal ikke komme ind paa Teorierne desangaaende, det er Ting, der har været prøvede og kendte under lignende Forhold i tidligere Tider; men det vil altsaa sige, at vi en Gang skal ned; lad os sige, at vi skal ned til normale Forhold som før Krigen eller deromkring. Det er muligt, at vi ikke kommer saa dybt ned, det er sandsynligt, at vi kommer dybere. Hvorledes sidder vi da i det i de nærmest kommende Tider, økonomisk set? Vor Statsgæld er i disse Aaringer blevet forøget med rundt regnet 800 Mill. Kr., der skal forrentes og afdrages, til Dels under ret haarde Vilkaar, fra 1922 eller 1925, hvornaar det er, vi begynder derpaa. Det vil sige, at hvis vi bringes tilbage til det tidligere Standpunkt, har vi at forrente en Gæld paa 800 Mill. Kr. mere end før; vi er ganske vist en lidt større Befolkning, men dette spiller jo en saare ringe Rolle overfor de Grundlinier, jeg ønsker at trække op. Lad os nu regne meget moderat — saa moderat, at vistnok ingen i denne Sal er i Tvivl om, at det i Virkeligheden er meget moderat —, saa vil alene Forrentningen af denne Gæld komme til at koste saadant noget som 40—50 Mill. Kr. om Aaret, mere altsaa, end vi havde at betale i Forrentning før Krigen. Og hvad nu angaar de Sedler, som vi, som jeg før nævnte, har alt for

mange af her i Landet, saa skal vi efter al Sandsynlighed til at arbejde for at komme tilbage til Stillingen før Krigen — som det er muligt, vi ikke helt skal ned til, men som det er sandsynligt, vi skal ned til, og maaske skal vi endda lidt dybere ned. Hvis vi tager f. Eks. 10 Aar til en Afvikling, maa vi inddrage 400 Mill. Kr. i Løbet af denne halve Snæs Aar. Det vil sige, at vi hertil skal bruge 40 Mill. Kr. om Aaret, og til Statsgældens Forrentning skal vi, som nævnt, bruge andre 40 Mill. Kr. — og det er aldeles klart, at dette i Virkeligheden er lavt regnet. Vi staaar altsaa med en Udgift paa disse to Poster, som vi nødvendigvis skal have fra Haanden — selv om vi ikke kommer til at begynde paa det med det samme —, inden vi finder vort rolige Leje igen, paa mindst 80 Millioner, maaske op til 100 Mill. Kr., om Aaret udover, hvad vi havde før Krigen, rent bortset fra, hvad der skal til mere end tidligere til Lønninger o. s. v. Alene til Inddragningen af overflødige Sedler og til Forrentning af den særlige Statsgæld, som er kommet til i disse Tider, vil der saaledes beslaglægges et lige saa stort Beløb om Aaret, som for saadant noget som en lille Menneskealder siden hele det danske Samfunds aarlige Budget androg. Dette er, hvad vi i Virkeligheden kommer til at staa overfor økonomisk set i de nærmest kommende Tider.

Nu hørte vi nok forleden Dag, hvorledes det ærede Medlem Hr. Rode saa lyserødt, idet han gennemgik Statsregnskabet, som det nu foreligger for os, og mente, at en saa storartet økonomisk Stilling havde Danmark aldrig været i før. Jeg skal til Slutning sige en lille Smule om dette Statsregnskab, ikke hvad Tallene angaar, de interesserer for saa vidt mindre, Spørgsmaalet er: hvorledes bærer vi det, enten saa Tallene er store eller smaa? Der er den Ulykke ved de Tal, at den Krone, som det ærede Medlem Hr. Rode regnede med, og som han maa regne med, det indrømmer jeg, i Virkeligheden er blevet forvansket i Krigens Tid paa den Maade, jeg før nævnte, at den ikke længere staaar i det samme Værdiforhold til andre Landes Mønt som i tidligere Tid. Lad os tænke tilbage paa den Tid, da man f. Eks. fik 4000 Kr. for en Hest og levede derefter, da gjorde Offentligheden Gæld paa den Maade, at for hver Gang, der solgtes en Hest til 4000 Kr., saa laante Offentligheden maaske andre 4000 Kr., som vi havde Brug for til den hurtige Omsætning. Vi stiftede — jeg regner med dette